

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция: Администрация
Svoboda
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСС: (201) 451-2200

PIK XCII Ч. 202.

ДЖЕРЗІ СІТІ / НЬО ЙОРК ВІСІОРОК, 22-го ЖОВТНЯ 1985

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 22, 1985

No. 202.

VOL. XCII

ПЕРША КОНВЕНЦІЯ УАКРАДИ

У суботу і неділю, 19-го і 20-го жовтня, у Філадельфії в готелі Адамс Марк, відбулася I-ша Конвенція Української Американської Координаційної Ради з участю 267 делегатів з 312 голосами, які репрезентували 49 країн і місцевих організацій, в тому 22 відділи УАКРАДИ. Конвенція прийняла статут, як центральна крайова репрезентативна, та вибрала керівні органи, що їх очолює як президент д-р Іван О. Флис. Подібний опис Конвенції буде поданий в наступних числах „Свободи“.

Американський тижневик згадує про голод в Україні

Вашингтон. — У відно-від кореспондентів Марк-ковськи Бранові, який в консервативному тижневику „Вашингтон Інквайрер“ писав, що „Росія була хлібною коморою Європи“; дня 27-го вересня ц.р. у цьому ж престижному тижневику з'явився лист Олександра Татоміра з висвітленням, що йому, як колишньому жителю Східної Європи, є відомий, загально прийнятий факт, що криза сторіччя з уваги на врожайність чорнозему та вільної продукції, Україну, а не Росію, звали „хлібною коморою Європи“.

В часах перед революцією Україна могла вижити не тільки себе, але і більшість Європи. Після революції, коли московські комуністи намагалися скоординувати сільське господарство, а хлібороби ставили їм запеклий спротив.

Москва штучним голодом знищила 7 мільйонів українських селян. Хліборобство України підупало до цієї міри, що під теперішню пору вона є незлібна вижити навіть свого власного населення.

Владика Василь Лостен посвятить мозаїки в Рочестері

Рочестер, Н. Й. (МСК). — День панахиди св. священномученика Йосафата, покровителя української католицької церкви в Рочестері, буде вчорашньо відсвятковано в неділю, 10-го листопада ц.р. З цієї нагоди відбувається різноманітне торжественне посвячення нових мозаїк на заповідних стінах, як рівнож відновленого та побишеного іконоста-су.

На цей день прибуле сюди Єпископ Василь Лостен, який відвідає Архидієцесу Божественну Літургію та довершить посвячення. Урочистості розпочнуться о год. 11:30 рано відпра-во Літургії. Опісля в год. 2-й по полудні відбудеться святочний обід у шкільній парохіяльній залі.

На що урочистість запро-симо парохів українських місцевих і сусідніх церков та всіх колишніх парохів і співслужителів церкви св. Йосафата. Участь візьмуть також представники місце-вої влади.

Мозаїки на заповідних стіні, нові ікони у побишеному та новорозмалю-ваному іконостаі викону-вав визначний іконописець Борис Макаренко. Мозаїки і ікони уфундували вірні парохії св. Йосафата.

Квитки на обід продають-ся тільки до 3-го листопада ц.р. В день панахиди не буде можна закупити квитків при вході на залу, тому слід забезпечитися завчасу.

Д-р О. Воловина пригадує про перепис населення

Вашингтон (ТВГ). — Че-рез п'ять років ЗСА пере-ведуть черговий перепис на-селення і українцям в Амери-ці вже тепер треба робити заходи, щоб на переписних формах були корисні для них питання.

Таку пораду дає демо-граф д-р О. Воловина, який здійснив ряд дослідів про українців в Америці на базі даних переписів з 1970 і 1980 років.

Д-р Воловина виступав в суботу, 5-го жовтня ц.р. на „П'ятищевому форумі“ Вашингтонської Групи україн-ських професіоналів. Вийнятою цієї форум відбувся в суботу, бо доповідач, який живе в Північній Кароліні, делегати тоді міг прибути до Вашингтону. Організа-тором вечора від Вашингтон-ської Групи був Євген Іван-ців; він і представив допові-дачу — уродженця Львова, який здобув вищу освіту в Аргентині і ЗСА, працював викладачем університету, а тепер є дослідником демо-графічного інституту.

Перепис 1970 року — ска-зав д-р Воловина — вперше дав можливість демогра-фа, на підставі добрих статистичних даних, дізнатись скільки приблизно українців живе у ЗСА, бо на формах цього перепису було запитання про матірню мову опитуваних.

Через 10 років, на формах було аж два цікаві для укра-їнців запитання: Як ваше походження? (при чому діти мішаних подружж могли по-дати дві відповіді) і Яку мову в додатку до англійсь-кої ви знаєте?

Тут д-р Воловина зазна-чив, що це не значить, що ці запитання будуть повторе-ні в переписі 1990 року. Бюро перепису, сказав він, було проти запитання про походження мешкан-ців, але поступилося під тиском етнічних груп, які у 1970-их роках збільшили свої політичні впливи. Це був період, що його публі-цист Майкл Новак назвав „декадою етніків“, період в якому Білий Дім мав свого першого дорядника в етніч-них справах — д-ра Мירו-на Куропаса.

Перепис населення, пояс-нив д-р Воловина, це високе політичне діло. Бюро пере-пису старастеся обмежити кількість запитань, бо кожен запитання в країні з чверть більшовим на-селенням є дуже коштовне, тим часом наслідки перепису такі важливі, що різні групи, від політичних до комерційних, мають свої улюблені запитання, за які воюють коли Бюро приго-товляє новий перепис. Згід-но з Конституцією ЗСА, пере-пис має одну ціль: поря-хувати скільки людей де живе, щоб таким чином встановити скільки кожний стейт має мати представни-ків в Конгресі і які завели-мають бути їхні округи. Але сьогодні ці цифри та-кож важливі для стейтів і міст, коли приходить роз-діляти федеральні дотації пропорційно до населення,

Р. РЕГЕН ГОВОРІВ ПРО ПОРУШЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ В СССР

Вашингтон. — В тради-ційному суботньому висту-пі по радіо президент Роналд Реген заявив, що „го-ловною причиною напру-ження в світі є репресії про-ти вільнодумців у самому Союзі Радянських Союзів і совет-ська інтервенція за його межами“.

За словами Президента, успіх його листопадової зустрічі з генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаї-лом Горбачовим залежить від бажання Советського Союзу обговорити питання про права людини в СССР і про збройне втручання Советського Союзу у внут-рішній справі інших держав.

„Держави, які поважа-ють права своїх громадян, не почнуть війни. Такі краї-ни не нав'язують свою волю іншим“, — сказав Президент.

Саме тому ми уклали в 1975 році Гельсінкські уго-ди.

Після того, як М. Горба-чов став генеральним секре-тарем, він неодноразово заявляв, як і його поперед-ники, що права людини в Советському Союзі є внут-рішньою справою СССР, які не можуть обговорю-ватися на міжнародних фо-румах. Однак дорядники президента Р. Регена твер-дять, що на зустрічі з Гор-бачовим у Женеві питання про порушення Советським Союзом прав людини, про советське втручання в справі Афганістану, країн Африки і Центральної Аме-рики буде підняте Регеном поряд з питаннями, які сто-суються роззброєння.

„Мир може бути мішим лише в тому випадку, коли кожна країна поважає пра-во інших країн на самостій-ну політику, поважає права людини, підтримує чесні взаємовідносини з іншими. Ми прагнемо саме такого миру. Ми хочемо, щоб окремі держави припинили спроби нав'язувати іншим свою волю“, — припинили збройне втручання в справі інших країн і підтримувати діяльність“, — сказав Президент у радіовиступі.

Советська телевізія все частіше показує війну в Афганістані

Вашингтон. — У четвер, 17-го жовтня, в газеті „Ва-шингтон Пост“ була надру-кована стаття про московсь-кої кореспондентки Селест-ти Болен, в якій розпові-дається, що советська теле-візія все частіше показує військові дії в Афганістані, а советські газети почали писати про афганську кам-панію як про справжню вій-ну.

Афганська кампанія, в якій уже загинуло біля 10,000 советських воєнків, затягується надовго. Дипломатичні спроби вирішити конфлікт мирним шляхом не принесли успіху, тому Москва вирішила підготу-вати народ до багаторіч-ної війни. За минуле літо советська телевізія показу-вала чотири репортажі про воєнків советської армії в Афганістані.

Але С. Болен пише, що хоч телевізія показує чимало кадрів з Афганістану, советські глядачі ще ні разу не бачили справжнього бою. Правда, в одному докумен-тальному фільмі про афган-ську революцію показали мертвих повстанців, але при уважному розгляді мо-гло було побачити, що їх зображали живі артисти.

Уже з рік советська преса подає афганську кампанію в новому світлі. До цього часу говорилось лише про нерегулярні операції „об-меженого советського кон-тингенту“, а тепер дається зрозуміти, що мова йде про справжню війну. На сторін-ках газети „Красная Звезда“ друкуються списки на-городжених учасників афганських кампаній, серед яких є і Герої Советського Союзу. Недавно помертню був нагороджений орден-ом Леніна Сулейман Хатчука-єв, який загинув, прикрива-ючи товаришів. На думку кореспондентки, він був ви-сунутий на героя, щоб пока-зати світові, що в Афгані-стані воюють і советські му-сультани.

Советська телевізія пока-зує недавно захоплені у повстанців скриньки з бое-припасами, на яких було чітко видно китайські і ла-тинські написи. В результа-ті такої пропаганди, пише Болен, багато советських людей, мабуть, прийняли на віру твердження свого уряду про те, що війське було запрошене афганськи-ми властями, щоб дати від-січ іноземним найманцям, які атакують „молоду рес-публіку“. Насправді поло-вина советських людей не має ясної думки щодо війни в Афганістані, а багато з них взагалі не погоджують-ся з політикою свого уряду.

В АМЕРИЦІ

ДЕЛЕГАЦІЯ СОВЕТСЬКИХ жінок у складі 13 осіб прибула до ЗСА на двотижневий візиту, яка буде відбува-тися в рамках програми поліпшення советсько-американ-ських відносин. В складі делегації є державні діячі, вчителі, економісти, редактори і одна кравчиня, включена в список на прохання американських жінок. Делегація прибула на запрошення американської жіночої організації „Мирні зв'язки“, яка виступає проти війни і за заборону ядерної зброї.

КОЛИШНІЙ АМБАСАДОР ЗСА в Об'єднаних Націях Джін Киркпатрик нагороджена премією ім. Жаботинського за 1985 рік. Виступаючи в Нью Йорку, голова управ-ли фонду Жаботинського Арік Спектор сказав, що Дж. Киркпатрик нагороджена премією за послідовну підтрим-ку Ізраїля в Об'єднаних Націях. Висота премії — 100,000 доларів.

АГЕНСТВО ЮПІ повідомило, що родина вбитого терористами американського громадянина Леона Клінг-гоффера з Нью Йорку вирішила створити спеціальний фонд його імені. Цей фонд призначений на боротьбу з терориз-мом.

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД промисловцями і політичними дорядниками, асистент-Президента з питань крайової безпеки Роберт МакФарлейн, сказав, що, на його думку, у В'єтнамі повинні бути живі американські полонені, хоч американська розвідка не має вагомих доказів того, що В'єтнам досі затримує громадян ЗСА. Коментуючи виступ Р. МакФарлейна про те, що у В'єтнамі, можливо, перебувають американські полонені, речник Білого Дому Леррі Спікс сказав, що той висловив лише свою особисту думку.

В МИШІГЕН СІТІ був страчений на електричному стільці 37-річний Вілліам Вендвер, засуджений за вбивство свого тестя. В.Вендвер став 49-им вбивцем, страченим у ЗСА після того, як у 1976 році Верховний Суд надав право стейтним законодавчим органам самим вирішувати питання про смертну кару.

В НЬО ЙОРКУ ВІДБУДУТЬСЯ ПЕРЕДЖЕНЕВСЬКІ НАРАДИ

Нью Йорк. — Президент Роналд Реген хоче конст-руктивно використати свій по-бут в Нью Йорку, куди він прибує, щоб взяти участь в церемоніях відзначення 40-річчя існування Організації Об'єднаних Націй, разом з багатьма іншими головами держав. В прішу чергу Пре-зидент відбуде нараду з шис-тьма представниками інду-стріальних держав, метою яких будуть справи зустрічі на вершинах між Р.Регеном і советським лідером Міхаї-лом Горбачовим. Адміністра-ція ЗСА хоче не тільки політизувати зі своїми альян-тами своїми планами щодо переговорів, але також пе-реконати світ, що З'єднані Стейти Америки мають до-бру волю зматати до змен-шення ядерної стратегі-чної зброї, але у перегово-рах з СССР стосуватимуть реалістичний підхід і не вдаватимуться до пропа-гандистських маневрів, як це робить Москва, згідно контролювані нею засоби масової інформації.

Президент ЗСА виступа-тиме перед святою кон-сесією Генеральної Асамблеї ООН в четвер, 24-го жовтня. У своїй промові, як заявля-ють речники Білого Дому, він присвятить чимало міс-ця справам роззброєння політиці, заляпованих пе-реговорів в Женеві і реалі-стичній настанові ЗСА до цих проблем, яка повинна мати далекоглядні позитивні наслідки в майбутній спів-праці між ЗСА і СССР та решту країнами світу.

В загальному президент Р. Реген говорить про політику побудовану на ре-алістичній базі, а не, як досі, ілюзії „милосердя“ та застрашуванні одні оди-ного. Головні дорядники пре-зидента Р. Регена у спра-вах крайової безпеки Ро-берт МакФарлейн заявив, що в промові Президента на сесії ООН не буде неспро-ванок, а радше конкретні пропозиції, від яких сов-етам годі буде відмовитись без поважних причин. Ці-люю іншою своєю характер-ною промовою Р. Реген виго-ловив на зібранні альянті-в. „Ми хочемо щоб між нами самими не було жадних не-порозумінь і ані тні недо-віря“, — заявив Р. МакФар-лейн кореспондентам.

Президент Р. Реген при-бує до Нью Йорку в сере-ду, 23-го жовтня, рано, а поки-не не місто, яке є осідком ООН, а п'ятницю, 25-го жов-тня. Вміжчасі до Нью Йорку прибуло вже багато голів держав, але керівників уря-дів. Між загально відомі-ми: нікарагуанський „пре-зидент“ Даніель Ортега Са-ведра, президент Лівану Амін Гемаль, прем'єр-мі-ністер Ізраїля Шімон Перес, прем'єр-міністр Японії Асугіро Накасон та багато інших.

У СВІТІ

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ СУД засудив на сім років тюрми чотирьох арабів за пляновий захват на приміщення американської амбасаді в Тель Авіві минулого року. Усі підсудні походять з окупованих Ізраїлем арабських земель, особливо західного берега ріки Йордан.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Великобританії Маргарет Тачер, відкриваючи чергову конференцію країн британського Коммонвелту в Нассо, Багамські острови, оминала гострий проблем, а зокрема заворушені в Південно-Африканській Республіці. Але раніше вона відбула довшу розмову з прем'єр-міністром Робертом Гоком з Австралії й членами інших делегацій, порушуючи під час кожної розмови певну справу Південної Африки. „Я думаю, що справа політиків апартеїду в ПАР мусить бути подогожде-на задовільно для усіх сторін“, — заявила М. Тачер, яка виступила в добру волю білої меншості, що тримає владу в своїх руках, і чорної більшості, який належить більше свобод і співучасті в керівництві державою. Кожний з учасників засуджував расову політику уряду ПАР, але рівночасно заявляв, що економічні санкції не є і не будуть успішними, бо вони карають в першу чергу пересічних африканців, допомагаючи тим самим Москві й іншим ворожим чинникам творити атмосферу громадянської війни й ненависті не тільки до білих, але до Заходу взагалі.

ПАРТІЯ „ЗЕЛЕНИХ“ в Західній Німеччині перший раз приступає, спільно із соціалістичними демократами, до уряду у провінції Гессе. Провінційний прем'єр-міністр соціаліст Гольгер Бірнер, який проголосив це, як каже політичні спостерігачі, „лише спількування соціалістів з паціфістами“ заявив, що партія „зелених“ контролюватиме два міні-стерства, енергетики і збереження довкілля, а також буде очолювати урядову комісію координації жіночих справ. Партія „зелених“ постанала на тлі протесту проти політики НАТО сім років тому. Її тепер використовують соціалісти для розгрізу з урядовою партією християнських демократів.

ВІЩЕПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ, зробивши поїздку по більшій частині Китайської Народної Республіки, був приємно заскочений досягненнями китайського народу і його винахідливістю. Наприклад, в Кантоні виростили за чотири роки нові могутні будови, збільшилось число підприємств, покращили умови праці, поліпшилась транспортна інфраструктура. У п'ятницю, 18-го жовтня Дж. Буш формально закінчив свою візиту в Китаю і повертається до Вашингтону, щоб тут позувати президентові Роналду Регенові про його розмови з китайськими лідерами.

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТІ проголосив нагороду в сумі 250,000 доларів для особи, осіб, чи організації, які допоможуть віднайти, заарештувати і поставити під суд справедливих трьох захоплювачів пасажирського літака американської лінії TWA, які в червні цього року не тільки захопили літак і змусили його приземлитися на небезпечному летовищі в Бейруті, але також тероризували пасажирів і обслуговували та вбили молодого моряка Роберта Д. Стетема. Генеральний прокуратор Едвін Міз заявив кореспондентам, що З'єднані Стейти Америки використають усі можливі легальні заходи, щоб віднайти і покарати терористів.

ПРЕЗИДЕНТ ТУНІСУ Габіб Бургіба не згідний з більшістю своїх міністрів, щоб головна квартира Палестинської Визвольної Організації, яка була збомблена і майже цілковито знищена ізраїльськими воєнними літаками, у відплату за вбивство трьох ізраїльтян на Кипрі, була відбудована, або перенесена в іншу місцевість, але залишилася в Тунісі в майбутньому. Бургіба вважає, що присутність ПВО в Тунісі принесе тільки клопоти для держави і її уряду. Інші міністри натомість думають, що вигнання ПВО з Тунісу може погіршити відносини з іншими арабськими країнами. Уряд однак прийняв одностороннє рішення, що Туніс не може дозволити Мохам-медові Аббасові повернутися на свою ранішу базу і займатися революційною діяльністю, бо тоді туніський уряд матиме до діла не тільки з Ізраїлем, але також із ЗСА.

Відбудеться посвячення пам'ятника на могилі о. Н. Дмитрова

Юніон, Н. Дж. — В чет-вер, 24-го жовтня ц.р., о год. 10:30 перед полуднем, тут на цвинтарі Евергрін, біля Юніон, Нью Джерзі, відбудеться церемонія по-свячення пам'ятника на мо-гилі о. Нестора Дмитрова і членів його родини, збудов-аний заходами і коштом Українського Народного Союзу.

Головними ініціаторами здійснення цього плану по-ставлення пам'ятника були головний пресідієнт УНС д-р Іван Флис, головний радний Андрій Кейбда і Ольга Шатинська з Гил-сайду, Н. Дж., яка послі-довно старалася, щоб такий пам'ятник був зведений і по-свячений і щоб сама уроч-истість була гідним вшану-ванням того священнослу-жителя, який перший від-правив українську Бого-службу в Канаді, у місце-вості Валлі Ривер, Маніто-ба, біля залізничного Хрес-та, де тепер стоїть україн-ська католицька церква.

Отче Н. Дмитрів наро-дився в 1863 році в Захід-ній Україні, там студіював богослов'я, був висвячений на священника і в 1895 році прибув до З'єднаних Стей-тів Америки. В квітні 1897 року він, відвідуючи Кана-

Пам'ятник на гробі о. Н. Дмитрова.

служив вже згадану священику в місцевості, яку пізніше українці пере-звали на Тереволь. Таким чином о. Н. Дмитрів дав

(Закінчення на стор. 3)

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не відповідає за зміст надісланих матеріалів. Незадоволення матеріалів повертається тільки тоді, коли автор самостійно виражає застеріг, допущивши за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗУ \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перетягування струни в Нікарагуа

Даніель Ортега Саведра, диктаторський президент центрально-американської республіки Нікарагуа, що величчюю подібна до Стейти Айова і має несповна 3 мільйони населення, проголосив припинення усіх громадянських свобод і заведення воєнного стану. Припинено право вільного слова і друку, чого зрештою у цій комуністичній країні ніколи не було, але й право свободної комунікації та створено у тій країні знову атмосферу, яка відповідає воєнному стану. Ортега виправдує цей свій акт потребою кращої, оборони проти американської інтервенції. Очевидно, не йдеться (бодай покищо!) про американську збройну інтервенцію, бо ані Президент ані Конгрес не хоче, а йдеться про легалізацію цієї бруталістичної внутрішньої режиму, як він був дотепер.

Таке рішення названого вгорі диктатора, що перетворив уже Нікарагуа на „другу Кубу“ і поставив там на ноги більшу армію, як її має будь-яка інша центрально-американська країна, це рішення Ортега дуже неумудре. Кожний диктатор дивиться на світ тільки так, як це йому подобається. Партизанів, які поборюють його режим, він називає бандитами, — президент Реген називає їх „борцями за свободу“, які варті допомоги. Завести мир і лад в країні, в якій влада спирається на війську і поліцію, не можна репресіями супроти інакходумаючих. Даніель Ортега звик представляти себе, як миролюбну людину, яка шанує демократичні свободи. Якби так було, то Нікарагуа не стала б сателітом Москви і побратимом Куби. Збройна опозиція, яка стареється повалити його режим, нічого більше не прагне, як демократизації режиму. Генерал Ярузельський у боротьбі проти „Солідарності“ старався завести мир і лад у Польщі також проголошенням воєнного стану. Спричинив цим тільки зріст ненависті збоку всього польського народу до панівного режиму і Москви, наказодавця Ярузельського, і господарські санкції збору Америки. Побачив програту такої гри і відкинув воєнний стан та звільнив більшість в'язнів з Валенсою у провіді. Скасування громадянських свобод в Нікарагуа тільки обгладить президентові Регенові дістати від Конгресу згоду на більшу допомогу тамошнім борцям за свободу — гроши, доставами виробу, харчів і зброї та і фаховим військовим вишколом. Ортега тільки продовжує Америку, щоб вона рішучішими, як дотепер способами поборювала отой новий чиряк, оту другу Кубу під своїм боком.

Мирослав Семчишин

НАШЕ „ЕВХАРИСТЕРІОН“ ПРОФ. КУБІЙОВИЧЕВИ

(Слово виголошене на святі в пошану д-ра В. Кубійовича в Чикаго 29-го вересня 1985 року).

Третєго жовтня 1926 року Українська Академія Наук у Києві незвичайно вчисто відзначала ювілей 60-ліття з дня народження і 40-ліття наукової діяльності професора Михайла Грушевського. З цього славетного в аналах української науки ювілею варто пригадати два знаменні епізоди. У вступному слові до Наукового Збірника на пошану ювілята редакційна колегія, у склад якої входило шістьох академіків, м.ін. стверджувала:

„Історія української науки, незважаючи на всі несприятливі умовини для свого розвитку, знала не один блискучий тріумф, не одне велике досягнення, і могла похвалитися не одним ім'ям своїх діячів. Імена Максимовича, Костомарова, Куліша, Драганова, Антоновича, Житського в Наддніпрянській Україні, як і Франка в Галичині, — були б окрасою науки не тільки в Україні, з її занедбаною й переслідуюваною від віків культурою. Ім'я Михайла Грушевського влітається в цей вінок славних і дорогих імен, займаючи в ньому своє місце, показуючи певний стан розвитку цієї відродженої й творчих зусиль будівництва української науки.“

І другий епізод із цих же святкувань, — це слово самого ювілята, який, відповідаючи на численні привітання визначних діячів науки і представників громадських та інших установ, м.ін. говорив:

На весні появилося повідомлення, що СКВУ проголосив 1985 рік Роком Української Молоді. Я прийняв цю вістку з великим задоволенням і надіями, сподіючись широкої дискусії і тверезої застанови над проблемою нового покоління. На жаль, прочитавши дотепер статті не відповідають на питання, яка ситуація на відтинку молоді, та як активізувати її у громаді. Колиш за юних літ ми сповнені енергії патріотизму і мрії були готові перетерпіти від старших керму у свої руки, а тепер, коли волосся посивіло, не видно доволу нас майже нікого, що хотів би включитися у громадську працю. Під час імпрез розглядається по залі, шукаючи очима молодих людей і радімо побачивши їх тут і там, але в душі знаємо добре, що то тільки краплини в морі.

На питання, де поділася наша молодь, чуємо часто оскоржені звернене у сторону батьків. На мою думку, це неправильно. Я знаю багато патріотичних родин, які поступали точно після засад „еміграційних виховних експертів“, однак за винятком однієї, не бачу їх дітей у рядах політичних чи громадських організацій. Вони навіть не працюють у товариствах молодії, яких перебули свої нацистські роки, отже батьки не є найважливішою причиною тієї байдужості і респектою для поправи. Багато наших славних людей вийшло з

У минулому погода або механічна проблема були першою причиною касування льоту, нині пасажирів можуть зустріти виснаження, що погода є добра, літак готовий до льоту, лише немає льотуна. Як же велика зміна, бо ще тільки два роки тому в ЗСА було 4,000 безробітних льотунів!

Доказом цього, що насправді є брак кваліфікованих льотунів провадять пасажирські літаки чи так льотунів, які не бажано переступити пікетованої лінії, був цюгоричний страйк проти льотунської лінії „Юнайтед“. Два роки тому льотунська лінія „Континенталь“ могла розраховувати на безробітних льотунів, що з розпачливістю шукали праці. Це допомогало лише фірмі перетримати страйк і не йшло до її банкрутства. Згідно з обрахунками, американські носильники (Cartiers) зможуть у цьому році прийняти на працю 8,000 кандидатів, що є можливим, бо минулого року коло 5,000 нових льотунів одержали працю.

Хто ж може бути льотуном у ЗСА? Кожна особа, яка одержить дозвіл провадити літак, згідно з вимогами Федеральної адміністрації авіації (FAA). Уряд ЗСА видає ліцензії головним чотирьом групам: приватній, комерційній, інструкторській та транспортній.

У загальному, приватний льотун може літати для примислових чи бізнесу, однак не може брати заплати за вантаж чи пасажирів. Комерційний льотун може одержувати винагороду за свої

Б. Дурбак

ДУМКИ З НАГОДИ РОКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

домів малосвідомих і малограмотних батьків, під час Першої світової війни учасники Визвольних Змагань не зголошувалися до наших армій на бажання матерів, наші батьки не привели нас за руки до ОУН і не супроводили з музикою до УПА. Вони збудували у нас базис глибоких моральних цінностей, але не мали великого впливу на нашу політику, чи громадську активність. Наше покоління працювало на еміграції над своїми дітьми як жадне ще в історії українського народу, однак вислідами не можна похвалитися. Десять зайшла помилка. На мою думку, на цей стан склалися чотири головні помилки:

- 1) Цілковите узалежнення національної і громадської свідомості дітей від родинних;
- 2) Програма українознавчих шкіл не заспокоює потреб молоді людини в наших умовах;
- 3) Ізоляція одних організацій молоді від інших і від зовнішнього світу;
- 4) Недобра структура нашого громадського зорганізованого життя.

Річ ясна, в кожному випадку бувають позитивні або негативні висновки і їх не можна подавати як при-

Юрій Р. Рибак

БРАКУЄ ЛЕТУНІВ

услуги, однак мусить піддаватися строгішому контролю. Інструктор, як вже сама назва каже, вчить літати. Найстримішим вимоги є від льотуна транспортних льотунських ліній, який провадить пасажирський літак. Він відповідає за це, щоб пасажирів мали спокійний лет від початку до кінця. Для цієї цілі мусить приготуватися до льоту залежно від метеорологічних даних, запланувати швидкість, висоту і кількість палива. Щоб стати транспортним льотуном, особа мусить відбутися приватний або компанійний вишкіл. Звичайно, льотунські лінії вимагають від кандидата ліцензії комерційного льотуна, знання інструментів та дозвол на вживання радіотелефону. Теж вимагають, щоб вік апліканта був не менше 23 років і мав відбутися яких 1,500 годин льоту як льотун. Є теж обмеження щодо росту, ваги і зору. Більшість льотунів цієї ділянки починають свою кар'єру як інженер льоту, а з набуттям досвіду можуть стати другим льотуном (Co-pilot), а відтак капітаном.

У минулому 75 відсотків льотунів приходило з мілітарного сектора. Нині вважають, що лише 20 відсотків колишніх військовиків замінять свій однострій на приватний, бо Уряд більше платить. Цей факт дає спонуку розраховувати на приватних льотунів, що перейдуть з корпорацій, де літають. Запобігання на льотунів так велике, що великі льотунські лінії „крудуть“ їх одна від одної, а при тому найбільші втрати мають малі лінії.

Вискочення одного льотуна для джету — е коштовне і виносить яких 12,000 доларів, тому деякі лінії жадають звороту 10,000 доларів, коли льотун залишить їх перед рфком праці.

Але кажуть „з порожнього не налітеш“, тому лінії дещо модифікують свої вимоги відносно кваліфікації льотунів, інакше б їхні машини не змогли літати і „робити“ гроші. І тому можна завважити, що для осягнення наміченої квоти, приймається нових кандидатів, які мають менше годин льоту, слабший зір і менше ніж чотири роки каляджу. Нинішній новий льотун у порівнянні зі своїм попередником може бути вищим, нижчим, грубшим і... старшим, бо сорок п'ять років життя — це його не дискваліфікують!

Щоб збільшити число активних льотунів ліній зменшили резерву до 5 відсотків, цебо тух, яких можна у скорому часі покликати до льоту.

Льотуни мають тепер змогу переходити з однієї лінії до другої і тим покращувати, або уловини праці або саму винагороду. Остан-

кладі. Забираючи голос у справі нашої молоді, я маю на думці її загальний стан і пересічні родини.

1) Батьки, маючи на своїх плечах увесь тягар виховання дітей, вишлювали їм патріотизм бачений з точки зору своїх переконань і свого покоління. Деякі робили те помірковано з добрими вислідами, велике число не вміло або не могло того виконати, а ще інші „перевиховували плін“ викликаючи у дітей спротив і нехитість, або відкритий бунт. Усе те виконувалося згідно з приписаною для батьків рецептою і ні один „виховний спеціаліст“ не хотів чути про той факт, що питомих з кожного покоління є виступати під своїм ім'ям. Ми також в юнацьких роках прийняли від батьків тільки принцип, а дорогу до мети вибрали нашу власну. Те саме зробила б еміграційна молодь, але так завзято й старанно працювало над збереженням її тільки у формі приписаній старшим, що нові форми не мали нагоди народитися, а з тим не народилися нові лідери. У висліді маємо багату розбурхану неактивну молоді й жменю точних відбиток батьків, які тої мисі ніколи не

захоплюють і не потягнуть за собою. Наша виховна система, оперта виключно на обов'язку батьків, звільнила еміграційні провідні від відповідальності за будучність українських поколінь. Накинути тягар на чийсь плечі й чекати успіхів — це невелика штука. Завданням лідерів „політичної еміграції“ було передбачити труднощі на підставі досвіду передвоєнних емігрантів і поробити відповідні висновки. Сорок літ нашого перебування на еміграції — це довгий час для опрацювання доброго та скоординованого „плану, однак все що ми чули й діли чуємо, то биття дзвонів на тривогу й вічне повторювання того самого заклик до патріотизму батьків. Мудра людина завжди лік якийсь час, а побачивши що він її не допомагає, тоді міняє або лік або лікаря.

У шістдесятих роках, коли перший раз спостережено, що з нашою молоддю не є так рожево як хотілося би, не сходили зі сторінок української преси статті зажерених батьків з різними думками як тому лихові заридити. Я також був одним із них. На жаль, виховний естаблішмент стояв так уперто на „своїй позиції“ і вороже до критики, що люди змучені безспівісними старіями замовкли. Виглядало, що даремно трудитися. Були й такі, що казали „не тратьте куме сили, спускайтеся на дно“.

Продовження буде.

ного року заробітки збільшилися на 6 відсотків. Для льотунів, що літають джетами річна заробітна платня є від 35 до 160,000 доларів, що у пересічному дає цифру 85,000.

Брак льотунів є теж ознакою, що в загальному американські льотунські лінії просперують і повинні осягнути 40 мільйонів річного доходу. Вони купують нові машини, щоб захопити більше пасажирів, що не обходиться без „війни“ відносно ціни перелету. Не забуваймо, що для кожної нової льотунської машини потрібно шість командантів.

Люди привикли чути і читати про кожну катастрофу літака і тому витворився погляд, що літак — небезпечний для подорожі, тому краще держатися землі і їхати автомашинною. І тут сталася кривда льотунським лініям, бо вони старіються звертати увагу на безпеку так пасажирів, як і своєї льотунської команди. У випадку нещастя літак летить стрімголов на землю, а автоводії можуть лише застряти на дорозі. Зрозуміти скільки людей гине на дорогах у автокатастрофах і відчувати повністю цей удар, можна тільки тоді, коли б засоби масової інформації робили з кожної автокатастрофи таку саму „сенсацію“ як і з літака.

У зв'язку з тим насувається думка: коли у льотунському секторі забракне висококваліфікованих льотунів і прийде черга на меншекваліфікованих, то як це впливатиме на безпеку льоту?

новстворених організацій чи інститутів мали тільки тимчасовий або перехідний характер. У процесі пересячення на нові місця за океаном, мінялася їх роль і доцільність.

За таких умовин, єдиною ділянкою, що могла забезпечувати вирощування справді вартісних елементів української духовності та створити тривкий фундамент для нової української людини, викориненої з рідних земель, та реальною і послідовною працює така досить перемогі і задокументована перед західним світом, який нас не знав або дуже мало знав, наші національно-культурні цінності, — тією ділянкою могла бути тільки і тільки наука.

І саме в такий критичний час, на арені українських наукових кіл воєнної Німеччини, мусило і впевнено виступати проф. Володимир Кубійович. Нехтучими різними перешкодами, а то й небезпечними особистого життя, (пригадайте б хоча його шестистижневий арешт), він, з ім'ям уже відомого науковця і заслуженого провідника української спільноти часів Генерального Губернаторства, стає докерином наукового життя. Згадаймо тільки його заслуги у відновленні діяльності підпального тоді НТШ, чи його ж персональні успішні заходи для матеріального забезпечення і реорганізації УВУ, яким піклувався він і під час війни.

Але цими успіхами він не задовольняється, бо саме функціонування цих наукових інститутів це не розв'язувало капітального питання, якими шляхами повинна піти українська наука на еміграції, які повинні бути цілі тієї науки і яке завдання має вона виконати. Ось що жевріло в його душі, непокоїло завжди його творчість інтелект, і це все домагалося відповідного себевиразу.

І так зродилися тези проф. Кубійовича п.з. „Сучасні проблеми української науки“, схвалені Першим науковим з'їздом на еміграції в 1948 році і надруковані в першому числі журналу НТШ „Сьогодні і завтра“ за той же рік.

У цих своїх, історично важких вагах, тезах проф. Кубійович м.ін. стверджував:

„Одне ясне, на якій землі це не було б, перед нами стануть великі завдання. Поки край у неволі, тільки еміграція може бути носієм вільної національної думки, тільки вона може виплекати цінності україн-

Марта Тарнавська

На смерть Василя Стуса

Не перебільшуйте важливості поетів! В Америці, наприклад, хто їх знає? Малий школяр назве вам президента, зірок екрану, славних байзболістів — чи знає він поета хоч одного? Пізніше, може, юним гімназистом у школі прочитає про Шекспіра і, може, вивчить на завдання вірш... Якщо він технік, медик чи правник, то і пізніше, в університеті поезія йому буде чужа і він адвокатом чи пікарем не знає, що Вітменів міст на Депавері у небо виріс із пистків трави... Не перебільшуйте важливості поетів!

І парадокс: стоїть потужна сила, що запускає кораблі у космос, що дупами ракет континентальних п'являє мирний под на святі миру — імперія від заходу до сходу з форпостами на всіх кінцях землі — і раптом: паніка, істерія, терор, бо повилились десь причини вірші, що їх читає горстка могокан! Електронну зброю — на поетів! В констатірі їх! На клапти дерти вірші! (— стара традиція Шевченкових часів —)... Яка ж непевна влади ця держава, що так простих боїться палімпсестів.

20-го вересня 1985 року.

Лариса Мурович

Шукання слідів отця Гончаренка

Яр Слалучич: „Завойовники прерій“. Десята збірка поезій, ст. 128. Третє доповнене видання з англійськими перекладами. Видання „Славути“, Едмонтон 1984.

Здається, що небагато еміграційних поетів дочекались хоча б другого видання своєї збірки. Однак „Завойовники прерій“ Яра Славутича вийшли уже третім доповненим накладом, при щедрий допомозі Фондації ім. Тараса Шевченка у Вінніпезі, ще й з англійськими перекладами Р. Г. Моррісона, 3. Оріоні й Р. О. Татчина. Відомий композитор проф. Сергій Яременко склав чудову кантату з трьох віршів: „Не загартуйте з дальніх імперій“, „На поле — плуг, на воду — лодь“, „Слава ралові, слава плугові“ і зокрема мелодію для ліричного вірша „Саскачеванка“. У згаданій збірці почесне місце займає поема „Скарга“ (ст. 114-124), в якій автор шукає слідів о. Агапія Гончаренка. Хоч короткі вірші у збірці займаються канадськими піонерами, то поема „Скарга“ поширює цю тематику й випроваджує її на широке поле душпастирської праці о. Агапія в Америці.

Слідів отця Агапія шукаю — І не знаходжу дорогих слідів, Немов ніколи не було тут, гаю, Де він ходив, молився і хотів Зелений Кіин, Камчатку та Аляску, Каліфорнійські далі й поготів

Перетворити в Україну-казку Для тих, що рідний залишили край,

Славутич знайшов дороги й сліди о. Гончаренка, який, як перший український політичний емігрант, приїхав до Бостону 6-го січня 1865 року, отже рівно 120 років тому. Вже під час богословських студій в Києві він перейняв свободулюбними ключами Кирило-Методієвського Братства, за які його провідні члени каралися на заслання. З пієтизмом о. Агапія відносився до Т. Шевченка, гостро критикував Москву, боронив козацьких вольностей і проповідував незнищену Україну. В київській семінарії він був рукоположений на диякона, а пізніше як архидиякон висланий до православної церкви в Атені. З того часу почалося невпинне гоніння

Слідів отця Агапія шукаю — І не знаходжу дорогих слідів, Немов ніколи не було тут, гаю, Де він ходив, молився і хотів Зелений Кіин, Камчатку та Аляску, Каліфорнійські далі й поготів

Перетворити в Україну-казку Для тих, що рідний залишили край,

Славутич знайшов дороги й сліди о. Гончаренка, який, як перший український політичний емігрант, приїхав до Бостону 6-го січня 1865 року, отже рівно 120 років тому. Вже під час богословських студій в Києві він перейняв свободулюбними ключами Кирило-Методієвського Братства, за які його провідні члени каралися на заслання. З пієтизмом о. Агапія відносився до Т. Шевченка, гостро критикував Москву, боронив козацьких вольностей і проповідував незнищену Україну. В київській семінарії він був рукоположений на диякона, а пізніше як архидиякон висланий до православної церкви в Атені. З того часу почалося невпинне гоніння

(Закінчення на стор. 3)

ської духовної культури і ідеї, які перейшли і совєтські кордони і підтримувалися краєм у його важкій боротьбі. Тільки еміграція може у вільний спосіб репрезентувати українські інтереси перед вільним світом. І таке є завдання провідної верстви української еміграції, таке, в першій мірі, є завдання української науки, яка має в'язати українську еміграцію з українським минулим і сьогочасним. Вона має завдання говорити світові про Україну і українців і здобувати приятелів для нашої справи“.

Проаналізувавши стан української науки до вибуху Другої світової війни і після неї та ствердивши інколи жалюгідний стан і розпорошеність українських наукових сил, праці яких були далекі до синтезу, проф. Кубійович у своїх проєкційних висунув такі постулати:

Перше — він висунув потребу синтетичних праць у всіх ділянках українознавства.

Друге — потребу проаналізувати й очистити українську духовність від чужих намулів (як от марксизму-комунізму), а теж потребу проаналізувати проблематику українського світогляду.

Третє — він ставив вимогу встановити взаємини між нами і країнами Західної Європи чи Америки, висвітлити роль України в європейському комплексі і провести студії над проблемами української еміграції.

А чи зможе українська наука здійснити ці всі завдання, — залежатиме там від українських учених, які і від постави української суспільності.

Сорок років минає від проголошення Кубійовичевих тез, тим часом, що не стали пустою, але стали реальними дороговказами наукової політики, зорганізованої в наукових установах нашої еміграції, а українські вчені стараються документувати перед західним світом нашу власну підметність та легітимувати нас як націю тисячолітньої культури. А як можна і як треба переводити в життя, в реальні діла, ці тези, — блискучий приклад дав і дає наш достойний ювілянт.

(Продовження буде)

Шукання...

(Закінчення зі стор. 2)

царських шпигів за о. Агапієм. Московський цар давав 100,000 рублів за його голову. Про це згадує автор в наступних рядках:

Лункоручайно, з Атен до
Атону
Сиплються в жмені царські
рублі.
Пострія у серце, та золота
гону
Не загребути візантійський
землі.

Двічі підступно зловили о. Агапія, але йому пощастило утекти при допомозі друзів. У Каїро, якийсь чоловік, висланик місцевого московського консула, силно поранив його ножем. Після видужання о. Агапій поїхав до вільної Америки, щоб свідомо віддатися душпастирській і політичній праці. Це була земля його обітована:

Вона, звільнившись від
корон,
Збулась британської
корми
— Земля, де мудрий Ва-
шингтон
Нарік народам вільні
здвиги.

Тут о. Агапій стався основоположником православної церкви, відправивши 6-го січня 1885 року першу Службу Богу в Нью-Йорку. Того ж року московські консули перемогли греків, щоб зрівняли з ним зв'язки. В Нью-Йорку й Сан-Франциско дали нападки на нього московські агенти, били й погрозували смертю. Тоді він продав видавану ним газету „Аляска Геральд“ і за 700 дол. купив горищу землі у віддалі шести миль від Гайварду в Каліфорнії. Збудувавши хату й одружившись, о. Агапій назвав свій хутір „Україною“. Славутич описує також ці події:

Як голо! Ця пуста
довкола
І людом і Богом забу-
та...
Немає ніде заборона
Неправді, що гне ала-
та...
Втекти! В невідоме
безкрає?
На хутір? У лоно пе-
чери?...
Агапій іде — і лунає
Погорда продажної
ери.

Там у лісі він видавав газету „Свобода“ і розсилав її в широкий світ. Багато уваги присвячував Алясці, бож вірив, що поміж її поселенцями були й запорозькі козаки, прогнані царською Катериною II в 1775 році. У скелі він видобув печеру, яку назвав „Святим Місцем“, бо в ній відправляв Богослуження, христив дітей, опікувався хворими й

лікував їх. До його „України“ приходило багато туристів. Книга відвідувачів мала понад 15,000 підписів. Усім він говорив про козака, про поневолену Московію Україну й чому мусив утікати з рідного краю.

Свою дружину похоронив о. Агапій 21-го березня 1915 року на своїй „Україні“, а 5-го травня 1916 року сам спочив вічним сном біля неї, проживши 84 роки. Два трираменні хрести охороняють ці могили, а сесна, що її посадив д-р Деніс в головах, сумно шумить, наче б пригадувала, що потрібно відкупити забуту о. Агапія Гончаренка „Україну“ від теперішнього чужого власника (за Альманахом К.Ф. 1966 р.).

Яр Славутич, що добре познайомлений з цією історією, закінчив свою поему „Скарга“ словами, в яких здивується докір і гнів:

Биків на м'яса німець
випасав
Та під сосною, в несовій
землі
Вітрам віддавши доко-
ри й жалі,
Лежить Агапій. Ору-
жина поряд,
Відрод повірник і гоним-
тель гора,
А надовкола, збурю-
ючи хист,
Ведуть нащадки „ра-
кенрола“ і „твист“...
...Коли чужий розві-
ється туман?
Лиш я один — остан-
ній з моїх кан?

Прочитавши поему „Скарга“, вдумливий читач запитався: навіщо, яка ж її провідна ідея? Вона яскраво промінує з твору. Прикладний священник-патріот о. Агапій Гончаренко активно поєднував свою душпастирську працю з громадсько-політичною. Це ж він висловив у своїх „Споминок“ наступні й досі актуальні думки: „Моя Ненька-Україна і джерело козацтва, якому Фенікс воскресне на добро людям, на вічну славу і волю. Поляки пекли нас живими, а тепер пекуть нас москалі. Незабаром увесь світ стане: згубити тих варварів-людоморів з лиця землі. З цієї вірою я в останній раз закрию очі мої і засну навіки“.

Дуже гарно переклав поему „Скарга“ Роман Татчин. Текст український поміщений рівнобіжно з англійським надрукованою також для молоді, яка мало, або й зовсім не знає рідної мови.

Яр Славутич має в душі невичерпне джерело сили, струми якого просяться вилитись в нові твори, щоб відроджувати ідеалізм у цій матеріалістичній просякнутий добі.

Відбудеться...

(Закінчення зі стор. 1)

і про це згадується у хроніці УКЦеркви.

Крім священних обов'язків, о. Н. Дмитрів був суспільно-громадським працівником, активістом Українського Народного Союзу, а в 1896-97 році виконував функцію головного редактора „Свободи“; в 1895-96 році був головним секретарем УНС та відданим працівником на всіх відтинках українського життя.

Майстром церемоній на урочистостях було о. шамбелян Йосип Федорек, парох церкви св. Володимира в Елізабеті, Н. Дж. Йому

асистуватимуть о. Михайло Кучм'як, ЧНІ, парох церкви св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку, о. Методій Кушко, ЧНІ, парох української церкви в Гиллсайді, який рівночасно репрезентує українців Канади. Головним промовцем буде д-р І. Філіс.

Поминальна Богослужба за душу о. Н. Дмитрова буде правитись о. год. 9-ї рано в церкві Непорочного Зачаття в Гиллсайді цього ж 24-го жовтня. Усі учасники запрошені на обід, який відбуватиметься в церковній залі згаданого храму.

РЕЧНИК БІЛОГО ДОМУ Едвард Дереджан повідомив, що розвідувальні служби ЗСА мають незаперечні докази того, що командири Палестинської Визвольної Організації Мохаммед Аббас є причетні до захоплення італійського пасажирського корабля „Ахілле Лявро“. На підставі цих доказів Уряд ЗСА звернувся до урядів Італії і Югославії з проханням видати злочинця. П'ять американських сенаторів запропонували створити спеціальний фонд з 500,000 доларів для нагороди, за інформацію про місце перебування М. Аббаса і за допомогою в його затриманні та доставці до ЗСА. Сенатори звернулися до державного секретаря Джорджа Шульца з проханням створити такий фонд в рамках програми боротьби з міжнародним тероризмом.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домі.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймає тільки за попереднім договором.
Адреса у Мангеттені: 105 37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375
Адреса у Квінсі: 12121 45th Street, Forest Hills, N.Y. 11375
New York, N.Y. 10020

Померла визначна громадянка

У середу, 2-го жовтня ц.р. минув місяць, як відійшла з активної частини української громади Міннесоти Олександра Костюк, знана в літературі як Надія Лан або Лада Горлиця. Відійшла на 86 році життя (народилася 14 березня 1899 року) по тяжкій і затяжній хворобі любляча мама, бабуня, прабабця.

Народилася О. Костюк на великій Україні, де й дістала всесторонню вищу освіту. Знання, уміння і талант випробувала вона як літературний і редакційний співробітник у ділянці дитячої літератури, викладач мови та гуманітарних предметів, працювала, як дослідник з хемії і викладала у хеміко-технологічному інституті. Могла всім цим займатися, бо закінчила Інститут Народної Освіти (ІНО), педагогічний інститут, хеміко-технологічний і, крім того, мала, ще два роки медичної освіти. В ранньому віці цікавилася театром і належала до театру Сінельникова та інших місцевих театрів. Свою акторську і режисерську працю провадила як студентки мистецтв, які також цим цікавилися.

Належала до літературної організації „Плуг“, відома з писання новель і оповідань, віршів, п'єс, есеїв, рецензій на книжки, а також з перекладів на українську мову з інших мов.

Доля поневірянь не минула її, як і всіх нас. Розгубила вона родину, лише доня лишилася при ній (Оксана Бринь) з якою доживала віку.

Пізнала я Олександру Костюк у 1952 році, коли родина о. М. Бриня і вона з ними переїхали з Чикаго до Міннеаполісу на запрошення парафії св. Юрія Переможця. При зустрічі знайшлося багато спільного, що зблизило нас. Від того часу довелось разом працювати на громадській ниві. Організували українську школу, зайняття в якій провадилося на найвищому шатлі, що очинили батьки і посилали дітей не лише з православних парафій, а й з католицької. При школі організували гурток „Орлята“, де з дітьми проходили художнє читання, малювання, писання писанок і вишивання.

З дітьми цього гуртка влаштували вечори для відзначення визначних подій і осіб в Україні, що легше ознайомлювало дітей з нашою історією. В літературно-мистецькій формі подавалися відомості про географію України і її економічні багатства. Андрійський вечір, Різдвяна коляда, День св. Миколая, ялинка були розваговою частиною дітей і ознайомлення з нашою традицією і звичаями. Наука в школі проходила цікаво і діти з охотою відвідували її. Поза тим О. Костюк включилася в працю СУА, УЗХ, УККА і там віддавала свій досвід. Виявилось бажання організувати Літературно-Мистецький Клуб і там без неї не обійшлося, авійшла вона в склад управи і була так довго, як він існував. Була однією з ініціаторів організації громадського хору „Дніпро“ і видавання при ньому музичного журналу „Вісті“. Десять років лежало на її плечах редагування цього журналу аж до часу, поки „директор“ намовив передати журнал на Схід де є більше згуртованість українців, більше фахівців від слова і музики, але й року не прожив журнал. Жалували

ми всі, що так легко піддалися намовленню. З цим жалем і лишила Олександра цей світ. Будучи фізично немичною, вона ще дописувала до часописів. Останньою була її рецензія в „Українських Вістях“ на книжку Р. Володимира „Андрій Первозваний“.

Відходять ті, що амліли і знали як організувати і провадити працю; відходять знавці української мови. Ті, що відійшли і відходять є такі незамінними, бракує їх в наших часописах і журналах, а Олександра Костюк дописувала і до „Свободи“ і до „Українських Вістей“ та інших американських і канадських часописів та журналів. Належала до УВАН, СУЖА і приймала Імміграційного архіву при Міннесотському університеті.

Чин похорону виконали: настоятель парафії св. Арх. Михайла, до якої вона належала, о. Степан Репа, прот. Михайло, Куданович і прот. Микола Метулінський. Співав церковний хор під диригуванням інж. Анатолія Гноєвого. При чисельній участі української громади на двох панатихах і заупокійній літургії покійну поховали на цвинтарі в Сансет парку. На тризні виступали представники від організацій: інж. Іван Янович, як колишній адміністратор хору „Дніпро“, Антін Семенук від прихильників УНРРеспубліки, від 15-го Відділу УЗХ Надія Каркоць, Катруся Гуцал прочитала власний вірш в пам'ять покійної, Ніна Пригар розповіла про останні дні перебування з нею Олександрю Костюк, а інж. В. Єрмоленко пригадала всім про вкладену працю покійної для української громади в Твін Сіті.

Від імені родини покійної О. Костюк велика подяка всім священникам за урочисту заупокійну Службу Богу і за відвідування її в лікарні під час хвороби і в „Норсінг гом“, де вона перебувала останньо, всім друзям, які її підтримували на душі, відвідуючи, хоч вона ніколи не нарікала, всім жертводавцям на невучий вінок її пам'яті.

Нехай крихітка української землі, яку положив в труну о. М. Куданович, і крапельки води зі Славутині Дніпра, якою покотив її, перенесе душу покійної в дорогу для неї місця і в сні зійде на тих, кого вона так любила, а американська земля, що приймає всіх нас, нехай буде легкою, а пам'ять про неї нехай перейде з роду в рід.

Валентина Єрмоленко

Громада в Нью-Йорку відмітила першу річницю смерті Патріарха Йосифа

Заходами відділу Українського Патріархального Товариства в Нью-Йорку, у неділю, 22-го вересня ц.р. відбулись святкові сходи у першу річницю смерті Патріарха Йосифа. Стараннями Управи у церкві св. Юра о. парох Патрік Пашак, ЧСВВ відправив поминальну Службу Богу та виголосив змістову проповідь присвячену Патріархові Йосифові.

Святотісний сходи відкрив голова Відділу Микола Галів, привітавши присутнього на залі нового пароха в Озон Парку, о. Петра Огірка, що був у Бостоні, о. Тараса Прокопова, ЧСВВ, з церкві св. Юра, головного промовця о. диякона Богдана Гарнавського та всіх учасників цього свята. Святотісний сходи розпочато молитвою „Аве Марія“ Гуно, яку виконала сопрано Лариса Магун-Гурин. Солістка при фортепіановому супроводі Михайла Лева, виконала ще дві пісні — „Айстри“ М. Лисенка і „Любіть Україну“ М. Фоменка. Мелодійно виконали пісні Ларисою Магун-Гурин наповнили залю святою атмосферою.

Отчець диякон Б. Тарнавський виголосив святотісне слово присвячене великому подвижникові й ісповідникові віри св. п. Патріархові Йосифові. Промовець згадав добрі почини Патріарха Йосифа для розвитку і росту нашої Помісної УКЦеркви. Наголошував на особливій ідеї, а в основному ідею патріархату та вказував на методи та шляхи якими повинна провадити та здійснюватись ідея патріархату. Змагання за визнання патріархату повинно бути невідкладним. Промовець особливо наголошував молитовний аспект цієї справи. Хоч слово о. Б. Тарнавського було трохи довше то все ж такі присутні прослухали його з неослабленою увагою та зацікавленням.

Орест Кебало дбайливо проготував і опрацював монтаж віршів Богдана Стефанишина, які майстерно продекламував. З монтажу віршів Стефанишина пробилися дещо відмінні думки, інша достійність, яка була на нашому полі. На жаль ця ситуація не зникла і сьогодні. Прорекламувані О. Кебало вірші створили своєрідну дійсну панораму змагань Патріарха Йосифа. Молодий піяніст Орест

Орест Кебало дбайливо проготував і опрацював монтаж віршів Богдана Стефанишина, які майстерно продекламував. З монтажу віршів Стефанишина пробилися дещо відмінні думки, інша достійність, яка була на нашому полі. На жаль ця ситуація не зникла і сьогодні. Прорекламувані О. Кебало вірші створили своєрідну дійсну панораму змагань Патріарха Йосифа. Молодий піяніст Орест

Орест Кебало дбайливо проготував і опрацював монтаж віршів Богдана Стефанишина, які майстерно продекламував. З монтажу віршів Стефанишина пробилися дещо відмінні думки, інша достійність, яка була на нашому полі. На жаль ця ситуація не зникла і сьогодні. Прорекламувані О. Кебало вірші створили своєрідну дійсну панораму змагань Патріарха Йосифа. Молодий піяніст Орест

Помоліться за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів
Фонду Катедр Українознавства

Впр. о. крипошанин Петро Огірко відслужить Заупокійну Святку Літургію в п'ятницю, 25-го жовтня 1985 року, о. год. 9-ї ранку, в УКЦеркві св. Марії, в Озон Парку, Н. Й., за Блаженноїш Пам'яті:

д-ра ДАНИЛА
БОГАЧЕВСЬКОГО
ОСИПА ГАРАСИМЯКА

ГАЛИНУ ДЕМЕНКО
МИКОЛУ ДОРОША

д-ра ВОЛОДИМИРА
ІВАНОВИЧА
КАТЕРИНУ КОТОВИЧ

д-ра МИКОЛУ НЕЗД
д-ра РОСТИСЛАВА
СОЧИНСЬКОГО

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів.

Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в похід молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА
(ФКУ)

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

Найдоржогого МУЖА

бл. п.

БОГДАНА ВЕРТИПОРОХА

складаю:

\$500.00 — на Т-во Св. Софія, Філадельфія, Па.;
\$500.00 — на закуп землі в Бразилі;
\$100.00 — на Українську Католицьку Церкву у Ст. Пітерс-
бургу, Фльориди;
\$100.00 — на видання книжки 1000-річчя Хрищення України — Гарвард;
\$100.00 — Український Вільний Університет;
\$ 50.00 — для отців Студитів в Римі;
\$ 50.00 — на церкву в Лорді;
\$ 50.00 — на Оборону Українського Імені.

У глибокому смутку —

дружина — ЮЛІЯ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 18-го жовтня 1985 р., по довгій і тяжкій недугі відійшла у Вічність наша Найдоржогого МАМА, СЕСТРА і БАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ ІВАНИЦЬКА-БАРТОШКО

ПАРАСТАС відбувся в похоронному заведенні Музика і Син у Чикаго, Іл., в суботу і неділю, 19-го і 20-го жовтня 1985 р.

ПОХОРОН у понеділок, 21-го жовтня 1985 р. з церкві св. Володимира й Ольги на цвинтарі св. Миколая у Чикаго, Іл.

У глибокому смутку:

мама — АННА
син — АНДРІЙ з дружиною і синами
сестри — АННА і СОФІЯ в Польщі
брат — РОМАН ІВАНИЦЬКИЙ з дружиною
ПЕНОУ
брат — МИРОН ІВАНИЦЬКИЙ з дружиною
СТЕФАН і з чотирма синами
кузина — СТЕФА МАС з дітьми і внуками

Замість квітів на свічку могли просити складати датки на виховання священників і на потреби для ЗУАДК.

Г.М.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими в Україні, Америці і Канаді, що в п'ятницю, 18-го жовтня 1985 р., в Нью-Йорку, Н. Й., після довгої, важкої недуги на 65-му році трудовитого життя відійшов у Вічність наш Найдоржогого ЧОПОВИЧ, ТАТО, БРАТ, ДІДУСЬ

бл. п.

РОМАН РЕШІТНИК

В глибокому смутку опечалена Родина:

дружина — КАТРУСЯ
дочка — МІЛІА
син — ОРЕСТ
зять — МИРОН
невістка — МАРУСЯ
внуки:

ТАРАС, РОМЧИК
ОРЕСТ, СОНЯ, ОЛЕКСАНДРИК

Ближча і далішня Родина в Україні, Америці і Канаді

ПОХОРОНИ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу і неділю (19, 20 жовтня) в похоронному заведенні П. Ярем. 7-ма вулиця в Нью-Йорку, у вечірні години 7:30.

ПОХОРОН відбувся у понеділок, 21-го жовтня 1985 р., о. год. 9:30 ранку з церкві св. Юра на цвинтарі Gate of Heaven Cemetery.

ПРОСИМО ПРО МОЛИТВИ ЗА ДУШУ ПОКІЙНОГО.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 16-го жовтня 1985 р. у Нортпорт, Фльориди, відійшов, несподівано, у Вічність, проживши 73 роки наш Найдоржогого МУЖ, БАТЬКО і БРАТ

бл. п.

ІЛЬКО ТАЩУК

Покійний народжений в с. Стрілецький Кут на Буковині.

ПОХОРОНЕНИЙ дня 21-го жовтня 1985 р. з Церкві-Пам'ятника св. Андрія на українському православному цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

дружина — КАТЕРИНА
син — БОГДАН
сестри — МИДОРА
і МАРІЯ в Україні
братова — МАРІЯ з дітьми в Америці
кузини — ІВАН і ЮЛІЯ ТАЩУКИ

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 19-го жовтня 1985 р., несподівано, відійшов від нас у Вічність наш Найдоржогого МУЖ, БАТЬКО, ВУЙКО і ШВАГЕР

бл. п.

ЯРКО-ЯРЕМА

ПАРАСТАС — відбувся в неділю, 20-го жовтня 1985 р., о. год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Ярем при 129 Схід 7-ма вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДА — в понеділок, 21-го жовтня 1985 р., о. год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Ярем.

ПОХОРОН — у вівторок, 22-го жовтня 1985 р., о. год. 9-ї ранку з того ж похоронного заведення до церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтар св. Духа в Гемттонбургу, Н. Й.

В глибокому смутку:

дружина — ЛЮБА
дочка — ОКСАНА
швагрова — ОЛЬГА з чоловіком ВАСИЛЕМ ЯВДОШИНОМ
сестрин — ВОЛОДИМИР ЯВДОШИН з дружиною СОФІЄЮ
і дітьми МИРОСЛАВОМ, МЕЛАНІЄЮ, АДРІАНОМ і МАРКОМ
та ближча і далішня Родина в Америці і в Україні

Комітет Оборони Української Спащини
та
Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
закликають Вас
СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо переслати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненням визначеного заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$ _____

ім'я та прізвище _____

число дому, вулиця _____

місцевість _____

стейт _____

поштовий код _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи“
повідомляємо всі ОРГАНІЗАЦІЇ
і ПОДИНОКІ ОСОБИ,
ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ
НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ
ОГОЛОШЕНЬ
якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ
Окремих листів в тій справі не буде
відписувати
ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ
ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

Увага! Увага!

Пасейк, Патерсон, Ратерфорд,
Магва і околиця!

В суботу, 26 жовтня 1985 р., о год. 6-й веч.
в приміщенні Української Центральної
при 240 Говл Авеню, ПАСЕЙК, Н. ДЖ.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
Окружного Комітету Відділів УНС
ПАСЕЙСЬКОЇ ОКРУГИ

до участі в яких є запрошені і зобов'язані всі члени Окружної Управи, як рівнож всі Відділові урядовці і делегати 30-ї Конвенції наступних Відділів:

42, 64, 134, 182 і 394
НА ПОРЯДКУ ДНЯ:

1. Відкриття
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Обговорення осінньої кампанії і загальних союзних справ
4. Схвалення організаційного плану праці на останні місяці ц.р.
5. Внески, подяки, запити і закриття зборів

У зборах візьме участь

Уляна Дячук, головний касир УНС
За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Іван Хомко, голова о. протоієрей Мирон Пахолок
Іван Бліха, касир почесний голова Василь Марущак, секретар

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ
у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

3 уваги на підвишку поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи“ та „Українського Тижневика“, як також поважний зріст цін паперу та інших друкарських матеріалів, Адміністрація „Свободи“ **БУЛА ЗМУШЕНА** підняти ціни оголошень.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	\$10.00
Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по	\$10.00
за кожний інч (1 інч x 8 шпальт)	

Якщо до оголошення включається знімок — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту	\$ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти	\$10.00
Фоторепродукція на три шпальти	\$12.00

Оголошення на чергове число мусить впасти до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.)	\$10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить впасти до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у наглих випадках.

Посвідки заплачених речей за оголошення висиласмо тільки на спеціальне прохання.

„Чайка“ і „Веселка“ з Австралії в Рочестері

Неділя, 6-го жовтня ц.р., це день, який на довго залишиться в пам'яті української громади в Рочестері Н.Й. З далекої Австралії загодили до нас чоловічий хор „Чайка“ з Мельбурну під диригентурою Степана Кореня і танцювальний ансамбль „Веселка“ із Сіднею під мистецьким керівництвом хореографа Наталії Тиравської.

Українці Рочестеру готовилися заздалегідь до прийняття небувалих гостей. Засновано Громадський комітет під керівництвом Романа Куцеля для пророблення відповідних заходів, зв'язаних з їхнім приїздом.

Слідуючи за календаром виступів в різних містах ЗСА і Канади, мимоволі промірювалось думками величезні простори, які ділять нас від цього далекого континенту. Перелічувалося в уяві труднощі і невідомості довгої подорожі, брак потрібного відпочинку у щоденних переїздах по містах, виступи на різних сценах та всякі інші проблеми, які чекали їх на кожному кроці.

Скільки ж сильної волі і завзяття, любові до рідної пісні і танку та бажання зустрітись з братами українцями в Америці потрібно було для здійснення наміченого задуму.

Хоч ми розкинені по всьому світі, хоч ділять нас моря і океани, нас лучить одна любов до рідного краю, духовно ми близькі і рідні. Не диво, що ворог на наших землях в безсильній люті вбивав співців і поетів, вони ж стоять на сторожі національної свідомості.

Та ось наші Австралійці уже з нами, як вказано в плані 6-го жовтня.

Велика зала середньої школи Іст. Ридж цілком виповнена масою народу, як ніколи перед тим. Скрізь помітне схвилювання мночисленної публіки в очікуванні небувалої. Ще хвиля і буря оплесків вітає появу хору „Чайка“ на сцені.

Після кількох вступних слів Р. Куцеля і вітних сердечних привітань слово забрав головний радний і голова Окружного Комітету Українського Народного Союзу, Володимир Гавриш, промовляючи в імені УНС і рочестерської громади.

Любомир Шмигель представив американським гостям в особах посади міста Айрондеквой Е. Мазолі і члена законодавчої палати Окружжя Монро Арнолда Екхерта, після чого наступила церемонія передачі символічних ключів, грамоти і прокламації, якою надано нашим мистцям пісні і танку почесне громадянство. Прокламацію відчитала Богдана Левицька.

В репертуарі хору, переплітаного танцювальними і сольовими та фортепіанними номерами, було чимало нових пісень, які вносили свіжість і оригінальність до цюлості концерту.

Незабутнє враження залишила пісня „Пречиста Діво, спаси Україну“ А. Гнатюшина із солістом Ярославом Ліщинським (бас), вічно чаруюче „Над Протою у лузі“ І. Воробкевича, „Віви мої віви“ А. Гнатюшина із солістом Валерієм Ботте (баритон), „Човен хитається“ Е. Козака, народна пісня „Ой завіла“ і багато інших, виконання яких було доказом великого вкладу праці, знання і таланту диригента хору П. Кореня, за що належить йому особливе признание.

Я. Ліщинський і В. Ботте своїми чудовими голосами і добром пісень очарували публіку.

З жalem прийняли ми відомість, що солістка Галина Корень захворіла і не могла взяти участі у концерті.

Чотири пари з танцювального ансамблю „Веселка“ збагатили і доповнили виступ хору, виявляючи оригінальність, вибравність у виконанні танків. Це заслуга мистецького керівника і хореографа Н. Тиравської, майстра і знавця у цій мистецькій діяльності. Додатним є ще й те, що ансамбль задержав стилістичні костюми до найменших деталей.

Вунсакет і околиця!
В неділю, 27-го жовтня 1985 р., о год. 1-й по пол.
у парафіяльній залі УКЦеркви св. Михаїла
при Гарріс Авеню, ВУНСАКЕТ, Ровд Айленд
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС
у ВУНСАКЕТ, Р. Ай.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і Конвенційні Делегати на 30-ту Конвенцію УНС наступних Відділів:

73 і 177 в Провіденс, 93 в Централ Фолс,
122 в Тавтон і 206, 241 у Вунсакет, Р. Ай.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіти з діяльності Окружної Управи.
2. Вибори Окружної Управи.
3. План праці на кінець місяця 1985 р.

Алік Худолій, голова
Дмитро Василік і Антон Конфронік, секретарі
Дженет Бардепп, касир

Окружний Комітет Відділів УНС в Нью Гейвені, Конн.

повідомляє, що

в неділю, 27-го жовтня 1985 року,
о год. 2:30 по пол.
в залі Української Католицької Церкви
при Нобел стріт, БРІДЖПОРТ, Конн.
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії
4. Внески, запити та закриття зборів

У зборах обов'язково повинні взяти участь члени Окружної Управи, Секретарі та Відділові урядовці, як теж делегати на 30-ту Конвенцію УНС наступних Відділів:

12, 23, 52, 54, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350,
370, 387, 390, 414.

У зборах візьме участь

Степан Гавриш, головний організатор УНС
За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

проф. ІВАН ТЕЛЮК почесний голова д-р МИХАЙЛО СІГУРОВИЧ голова
ТАРАС СПИВІНСЬКИЙ, секретар

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС ЮТИКА-СИРАКУЗИ, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 27-го жовтня 1985 р., о год. 2-й по пол.
в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette Street, SYRACUSE, N. Y.
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС
ЮТИЦЬКО-СИРАКУЗЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Слово заступника головного підприємця УНС д-ра МИРОНА КУРОПАСЯ
4. Обговорення осінньої кампанії
5. Обговорення загальних союзних справ
6. Внески, запити і закриття зборів.

До участі в зборах зобов'язані підприємці, секретарі, касири, конвенційні делегати на 30-ту Конвенцію УНС і інші урядовці відповідних управ, а саме:

Геркімер 192, Елмайра 271, Літел Фолс 330,
Овер 38, 202, 283, Ром 121, Сиракузи 39, 317,
Фултон 263, Ютика 58, 434, Ігорнел 215,
Джонсон Ситі 21.

У зборах візьме участь —

д-р Мирон Куропас, заступник головного підприємця УНС
За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

ІВАН ЧОПКО голова ВОЛОДИМИР ЗАПАНЮК почесний голова
МИКОЛА ВЕЛИЧ касир ЯРОСЛАВ СЕНИШИН секретар

СПОРТОВІ ВІСТІ
Редагус Омелін Твардовський

Кінцева листа жертводавців на фонд книжки
О. Скоценя „3 футболом у світ“

Це четвертий, останній з черги список жертводавців метрополії Дітройту та інших міст на видання книжки О. Скоценя „3 футболом у світ“. Зложили по 100 дол. д-р Богдан Бородайко (Н.Й.); по 25 дол. д-р Яромір Орішкевич (Вашингтон, Д.К.), проф. Володимир Пилишенко (Рочестер, Н.Й.), інж. О.О. Лист, Євген Стахів (Вірджінія); по 25 дол. д-р Олександр Гзак (Сиракузи); д-р Юрій Фігач, д-р Остап Соколюкський (Торонто); Михайло Бабан (Нью Йорк); Марко Лонкевич (Рочестер); Нестор Пінковський (Н.Й.); Софія Пришляк (Айслінгтон, Онтаріо); по 15 дол. Мирослав Трешневський, Ярослав Пришляк (Баффало); інж. Ігор Гайда (Бріджпорт); Зенон Василькевич; по 10 дол. Іван Бутрий, інж. Стефан Голяш (Чикаго); д-р Володимир Темник, Любомир Татух; по 5 дол.: Ярослав Кришталович (Клівленд).

Цим останнім списком жертводавців на фонд книжки офіційно зібрана на терені Дітройту закінчена, що взявши під увагу приблизну суму 2,800 дол. проїхали дуже успішно. Частину фондів раніше було переслано на спеціальне відділенні на ту ціль фінансовим секретарем УСЦАК — Схід. Різню, після виготовлення кінцевого звіту, вкорті вишлемо.

В імені автора О. Скоценя та Управи УСЦАК — Схід шире „спасибі“ всім жертводавцям так в Дітройті, як і Нью Йорку, Торонто, Рочестері, Клівленді, Чикаго та інших містах, які так щедро прийшли з фінансовою допомогою. Очікувана книжка буде в руках численних читачів вже в листопаді цього року.

В.Кізіма

Успіхи і невдачі українських клубів в іграх за чаші Європи

„Чорноморець“ Одеса — „Вердер“ Бремен 2:1

Ці змагання відбулися в середу, 18-го вересня ц.р. на стадіоні „Чорноморець“ в Одесі при участі 41,000 глядачів. На початку український футболіст вели 1:0, що його здобув Юрченко. Після перерви Шербаков підніс вислід до 2:0, але в третій хвилині після перерви лідери західно-німецької Бундесліги здобули свого почесного голя із стрілу Масра. Склад „Чорноморець“: Гришко, Романчук, Ковач, Ішак, Плоский, Савельєв, Шербаков, Пасулько, Юрченко, Морозов. Склад „Вердера“: Бурденський, Шаф, Окудара, Кутцоп, Пейцай, Рулендер, Сілка, Вотава, Феллер, Нойбарт, Маср.

„Дніпро“ Дніпропетровськ — Аїе „Вісмут“ 3:1

Виступаючи на виїзді в східно-німецькому місті Аїе цей український клуб без більших труднощів здобув перемогу з місцевим клубом „Вісмут“, вислідом 3:1. Переможні голи для „Дніпра“ здобули: Литовченко, Таран і Кузнецов. Для „Вісмута“ — Шмідт. Цим змаганням пригледалося 25,000 осіб. Склад „Дніпра“: Краковський, Башкиров, Скорокалет, Пучков, Лисенко, Шуршин, Кузнецов, Литовченко, Ділай, Чередиш, Протасів, Таран, Кудрицький. Склад „Вісмута“: Байсфольд, Мюнх, Шмідт, Конік, Крафт, Краус, Ешер, Мотес, Рейпка, Пітц, Ерлер, Кунде, Бауер. Обидва змагання відбулися за чашу УЕФА, за яку виступають клуби майже всіх країн Європи.

Д-р О. Воловина...
(Закінчення зі стор. 1)

а комерційні фірми, наприклад, хочуть знати де живуть люди з кращими доходами щоб там звернути свою рекламу чи лінувати нові будови.

Закупивши у Боро перепику відповідні магнетні стрічки, д-р Воловина вложив їх у свій компютер і повитягав прерізні дані про українців в Америці. Наприклад:

- * У 1980 році у ЗСА було 730,000 осіб, які заявили, що в них батько, або мати, або обидва батьків українці, при чому 51,6 відсотка з них були дітьми виключно українських подружжів;
- * 124,000 заявили, що знають українську мову, а серед дітей мішаних подружжів відсоток говорити по-українському в домах, де батько є українцем, а мама іншого походження, ніж навпаки, що захитус значення „матірної мови“;
- * Із східноєвропейських груп українці мають найвищий відсоток мішаних подружжів (в даному випадку 51,6 відсотка, тобто інші групи мають менше, ніж половину немішаних подружжів);
- * Знову ж серед східноєвропейських груп, чоловіки-українці на передостанньому місці щодо висоти заробітків, а жінки-українки, як група, є на першому місці в цій рубриці, мають найвищий заробіток, але українські подружжя або родини, як група, мають один із найнижчих доходів з усіх східноєвропейських груп;
- * Українські жінки пересічно мають менше дітей у порівнянні з усіма американками білої раси.

Д-р Воловина звернув увагу, що українські науковці в Америці присвячують багато уваги вивченню минулого, але майже зовсім не цікавляться сучасними студіями сучасного українського поселення в Америці. Ще 1937 року, нагадав він, появилася праця з тієї ділянки Василя Галича і шойно у 1986 році має вийти збірна праця, в якій авторами будуть українці і неукраїнці, серед них д-р Воловина. Він загадав, що один із авторів, його колега Джон Фултон, здійснив обчислення українців в Америці на підставі списків іммігрантів, збільшивши що кількість пропонує населення і висунав припущення, що у ЗСА людей українського походження має бути приблизно 1,2 мільйона.

HELP WANTED

СТОЛЯР
Досвід, власні прилади і транспортация. Постійна праця і багаті бенєфіти.
Тел.: (201) 387-7000

FUNERAL DIRECTORS

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник погаджують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430 Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в БРОУН, БРООКЛІН, НЬЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568